

Danuta Mastalska

Święto Nawiedzenia

Salvatoris Mater 2/4, 366-367

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ksiądz Jacek Lewiński z diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej przedstawił w Papieskim Instytucie Liturgicznym w Rzymie rozprawę doktorską poświęconą świętu Nawiedzenia Najświętszej Maryi Dziewicy, którą potem częściowo opublikował*. Otrzymał w ten sposób znaczące i solidne studium poświęcone jednemu z ważnych świąt maryjnych. W opublikowanej części znalazły się rozdziały poświęcone hymnom z *Liturgii Godzin* na święto nawiedzenia, eucharystii święta oraz rozdział końcowy, w którym zostały omówione zasadnicze tematy teologiczne, wyłaniające się z tego święta. Rozdziały poświęcone hymnom i modlitwom zostały opracowane zgodnie z najlepszą metodologią badań teologiczno-liturgicznych, to znaczy z uwzględnieniem struktury poszczególnych tekstów i ich źródeł wraz z odpowiednim komentarzem. Na tej podstawie autor pracy mógł zaproponować ważki rozdział końcowy, w którym ukazuje się całe bogactwo teologiczno-duchowe tego nieco niezauważanego święta maryjnego. Na ten rozdział chciałbym tutaj zwrócić baczniejszą uwagę, gdyż zasługiwałby on na tłumaczenie i szybką publikację na łamach *Salvatoris Mater*.

Ks. Janusz Królikowski

Święto Nawiedzenia

SALVATORIS MATER
2(2000) nr 4, 366-367

Święto Nawiedzenia w interpretacji autora jest „świętem spotkania” Maryi i Elżbiety oraz Jezusa i Jana, które wskazuje na misterium obecności Bożej i jego aktualizację. Taka wymowa święta wyłania się w sposób oczywisty, jeśli uwzględni się w jego interpretacji niektóre tematy starotestamentowe,

przewijające się w ewangelicznym opisie nawiedzenia, a więc temat Arki Przymierza i świątyni Bożej, temat ubóstwa oraz temat Córy Syjonu i nowego Jeruzalem. Tematy te, znajdując swoją żywą i konkretną personalizację w Maryi, ukazują realizację w Maryi starotestamentowych zapowiedzi oraz Jej rolę historiozbowczą. Rozwinięciem tych wątków i samego opisu wydarzenia są wyłaniające się z niego zagadnienia teologiczne, które ukazują relacje Maryi z poszczególnymi Osobami Trójcy Świętej. W przypadku nawiedzenia Autorowi rozprawy udało się trafnie wydobyć te relacje, a zwłaszcza pneumatologiczny aspekt nawiedzenia. Na tym tle ks. Lewiński rozwinął zagadnienie relacji Maryi z Kościołem oraz zagadnienie Jej wzorczo-

* J. LEWIŃSKI, *Festa della Visitazione della Beata Vergine Maria nel „Missale Romanum” e nella „Liturgia Horarum” di Paolo VI* (Excerptum ex Dissertazione ad Doctoratum Sacrae Liturgiae assequendum in Pontificio Instituto Liturgico), Romae 2000, ss. 144.

ści. W nawiedzeniu Maryja jawi się jako wzór wiary, życia duchowego, uległości na działanie Ducha Świętego, modlitwy, miłości chrześcijańskiej oraz misji ewangelizacyjnej Kościoła.

Opublikowana część rozprawy doktorskiej ks. Lewińskiego pokazuje zarówno jego możliwości pracy teologicznej, jak również wystarczająco ukazuje bogactwo teologiczne święta Nawiedzenia. Szkoda, że rozprawa nie została opublikowana w całości, że pominięto historię wspomnianego święta oraz Mszy świętej i oficjum o Nawiedzeniu. Nie dysponujemy również analizą niektórych elementów odnowionej *Liturgii Godzin*. Żywimy jednak nadzieję, że Autor po powrocie do kraju przedstawi wyniki swoich analiz bądź przez tłumaczenie i opublikowanie całości swojej rozprawy, bądź w kilku artykułach, które mogłyby się przyczynić do pogłębienia rozumienia święta Nawiedzenia, jak i wątków mariologicznych, które z nim się wiążą.